نشریه دانشکده فنی، دوره ۴۳، شماره ۲، تیرماه ۱۳۸۸، از صفحه ۱۹۷ تا ۲۰۴

سينتيك تشويه پنتا اكسيد واناديم با كربنات سديم

سید خطیب الاسلام صدر نژاد^{*} و فاطمه عسجدی^۲ ۱ استاد دانشکده مهندسی و علم مواد – دانشگاه صنعتی شریف ۲دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی و علم مواد – دانشگاه صنعتی شریف ۱ هسته طراحی و اجرای فرآیندهای جدید تولید و به کارگیری مواد پیشرفته ۱ و پژوهشگاه مواد و انرژی

(تاریخ دریافت ۸۷/۲/۲۹ ، تاریخ دریافت روایت اصلاح شده ۸۷/۸/۱۱ ، تاریخ تصویب ۸۷/۱۱/۱۲)

چکیدہ

وانادیم به طور گسترده، ولی به میزان اندک (۱۵۰ پی پی ام) در پوسته زمین پراکنده است. این فلز در فولاد سازی، صنایع رنگ و تولید کاتالیزور کاربرد دارد. تمایل به بازیافت وانادیم از مواد ثانویه مانند کاتالیزورهای مستعمل با توجه به کاهش منابع طبیعی و افزایش قیمت فلز، در حال افزایش است. در فرایند بازیابی وانادیم، واکنشهای بسیاری انجام می شوند. واکنش تشویه اکسیدوانادیم به دلیل کندی سرعت و بزرگی زمان تکمیل نسبت به سایر واکنشها، اهمیت بیشتری دارد و به عنوان گلوگاه فرایند شناخته می شود. در این تحقیق، تشویه اکسید وانادیم توسط کربنات سدیم بررسی شده و سینتیک فرایند و معادلات سرعت تعیین می شوند. آزمایش ها با سه نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۱، ۱:۲ و ۱۶۰ با شرایط هم دما انجام شده و به کمک روابط ریاضی مربوط به مدل دو فازی هسته کوچک شونده، مکانیزم فرایند و انرژی تحریک تشویه پنتا اکسید وانادیم تعیین می شود.

واژه های کلیدی: تشویه نمکی، پنتا اکسید وانادیم، کربنات سدیم، متاوانادات سدیم، سینتیک فرایند، مدل هسته کوچک شونده

مقدمه

وانادیم کاربردهای صنعتی فراوانی دارد از جمله: استفاده به عنوان آلیاژساز برای افزودن به صورت فرو وانادیم به فولاد [۱] و کاتالیست برای افزایش سرعت سولفوریک از گاز دی اکسید گوگرد و اسید اکریلیک از پروپان است [۲]. این فلز چندین ترکیب اکسیدی دارد که پروپان است [۲]. این فلز چندین ترکیب اکسیدی دارد که بروپان است [۲]. این فلز چندین ترکیب اکسیدی دارد که برای تولید فلز خالص مورد استفاده قرار می گیرد [۳]. نقطه ذوب پنتا اکسید وانادیم، ۶۲۷ درجه سانتی گراد و از روش تشویه نمکی ماده خام تولید می شود. محصول تشویه، واناداتی قابل حل در آب است که می شود. ماده اولیه تولید وانادیم خالص و ترکیبات آن به کار برده می شود.

تشویه نمکی V₂O₅ به طور معمول با هدف تولید آنیون اکسیدی با حداکثر ظرفیت فلز برای افزایش قابلیت انحلال در آب انجام میشود. این کار با استفاده از یکی از نمک های سدیم که قیمتی مناسب و راندمانی بالا داشته باشد، انجام میشود. نمک های استفاده شده بیشتر

از نوع کربنات Na_2CO_3 ، کلرور NaCl و سولفات Na₂SO₄ هستند. با وجود قیمت بیشتر، کربنات سدیم در اکثر موارد بر کلرید سدیم ارجحیت دارد؛ زیرا (الف) خصوصیات قلیایی و قدرت تهاجمی کربنات سدیم نسبت نمساختار اکسیدهای اسیدی موجود در مواد خام قوی تر است و (ب) فشار جزئی بخار آب در فرایند تشویه با است و (ب) فشار جزئی بخار آب در فرایند تشویه با کربنات سدیم ی تأثیر است [۴]. بر حسب اینکه مقدار کربنات سدیم چقدر باشد، تشویه، طبق یکی از واکنشهای ۱ تا ۳ تحقق می پذیرد: Na₂CO_{3(s)} + V₂O₅ = 2NaVO_{3(s)} + CO_{2(g)} (1) Na₂CO_{3(s)} + 6V₂O₅ \rightarrow Na₂V₁₂O_{3(s)} + CO_{2(g)} (7) Na₂CO_{3(s)} + 3V₂O₅ \rightarrow 2NaV₃O_{8(s)} + CO_{2(g)} (7)

متاوانادات سدیم حاصل در آب قابل حل است. ناکافی بودن نمک، ممکن است باعث ایجاد وانادات سدیم با نسبت سدیم به وانادایم کمتر از یک شود و این اتفاق مطلوب نیست؛ زیرا چنین ترکیبی تمایل به ازدست دادن اکسیژن دارد و ممکن است باعث ایجاد محصولات غیر

Property	Sodium Carbonate	Vanadium Oxide
Chemical	Na ₂ CO ₃	V ₂ O ₅
Melting Temperature	851	690
Density $\begin{pmatrix} g \\ Cm^3 \end{pmatrix}$	2.53	3.36
Molecular weight	105.99	181.1
Purity	99.99%	99.99%
Associated Company	Merck Company	Merck Company

جدول ۱: مشخصات مواد استفاده شده در این تحقیق [۲].

محلول مثل Na₂V₁₂O₃₁ و NaV₃O₈ (معروف به برنز) طبق واکنش های ۲ و ۳ شود [۵].

اگر چه مطالعه درباره فلز وانادیم و ترکیبات آن به دلیل وجود منابع بازیافتی و زمینه های متعدد به کارگیری در کشور جذابیت و اهمیت فراوانی دارد، اما نتایج تحقیقات داخلی دربارهٔ بازیابی اکسید وانادیم از خاکستر نیروگاه های حرارتی و تشویه کربناتی سرباره وانادیم دار و حلسازی وانادات ها در محلول آبی قابل دستیابی نیست. تحقیقات خارجی برای استخراج وانادیم از سرباره مگنتوفرو تیتانیم [۶]، کاتالیزورهای مستعمل استخراج حلالی [۸] بیشتر جنبه عملی داشته و به استخراج حلالی [۸] بیشتر جنبه عملی داشته و به سینتیک فرایند تشویه نپرداخته اند.

در عوض، اندک مطالعات سینتیکی دربارهٔ واکنش کربنات فلزات قلیایی با اکسیدهای برخی از فلزات انتقالی که محصول دارای کاربرد داشتهاند، قبلا ً انجام شده است [۹]. برای مثال معلوم شده است که سینتیک، واکنش مخلوط پودری کربنات لیتیم با اکسید آهن در دمایی کمتر از دمای تجزیه Li_2CO_3 توسط نفوذ لیتیم دمایی کمتر از دمای تجزیه Li_2CO_3 توسط نفوذ لیتیم در لایه محصول (Li_2FeO_2) کنترل می شود و انرژی تحریک واکنش در محدوده دمایی ۲۵۳–۷۸۲ کلوین، ۲۱۰ کیلو ژول بر مول است [۱۰]. همچنین واکنش کربنات سدیم با اکسید تنگستن یک مرحله داشته و انرژی تحریکی حدود ۲۰۵ ($\frac{kJ}{mol}$) دارد [۳]. واکنش و انرژی تحریک حدود ۲۰۰ ($\frac{kJ}{mol}$) دارد [۳].

سدیم با اکسید وانادیم، تا کنون مکانیزم و انرژی تحریک واکنش را نتیجه نداده است [۱۱]. مواد مورد استفاده در

این تحقیقات نیز محدود به مقادیر جزئی وانادیم بوده است و این موضوع با وجود اهمیت دسترسی به اطلاعات مربوط به مراحل پیشرفت و انرژی تحریک واکنشها برای طرح فرایندهای جدید و بهینه سازی فرایندهای موجود واکنش اکسید وانادیم با کربنات سدیم، نیاز به انجام یک واکنش اکسید وانادیم با کربنات سدیم، نیاز به انجام یک بررسی همه جانبه برای تعیین مکانیزم و انرژی تحریک واکنش تشویهٔ کربناتی اکسید وانادیم را محقق می کند. این مقاله نتایج به دست آمده از تحقیقات اخیر در بارهٔ شده با نسبت های ۱:۱ و ۲:۲ و ۲:۲ و مکانیزم و انرژی تحریک واکنش به عنوان اطلاعاتی ذی قیمت برای کمک به طراحی و نیز بهبود فرایندهای فعلی تولید وانادیم را در اختیار خواننده قرار میدهد.

تجهيزات و مواد

وسایل استفاده شده در تحقیق عبارتند از: (الف) کوره تونلی افقی قابل استفاده تا دمای ۲۰۰۰ درجه سانتیگراد، (ب) ترازو با دقت ده هزارم گرم، (ج) قایقک های سرامیکی برای نگهداری واکنشگرها در هنگام آزمایش، (د) کورههای خشک کن و (ه) واکنشگرهای مورد استفاده در تحقیق برای بررسی سینتیک تشویه پنتا استفاده در تحقیق برای بررسی سینتیک تشویه پنتا مرک آلمان خریداری شده که خلوص آن ۹۹/۹۹ درصد است. سایر مشخصات این مواد در جدول (۱) آورده شده اند.

روش أزمايش

ابتدا هر دو ماده توسط خشک کن که دمای ۱۱۰ درجه سانتیگراد دارد به مدت ۶ ساعت خشک شد تا هر نوع رطوبت احتمالی خارج شود. سپس اکسید

وانادیم و کربنات سدیم با سه نسبت مولی ۱:۱، ۱:۳ و ۱۶۶ به طور کاملا^{*} یکنواخت مخلوط شد و در قایقک های سرامیکی ریخته شده و داخل کوره تونلی قرار داده شد. قبل از قرارگیری نمونهها در کوره، ترموکوپل کوره کالیبره شد و دما به حد مورد نظر افزایش یافت. در طول آزمایش، دمای کوره ثابت نگه داشته شد. با نسبت ۱:۱ دمای آزمایش ۲۰۴، ۴۵۰، ۵۵۰، ۵۵۰، ۶۰۰، ۵۵۰، و ۸۵۰ درجه سانتی گراد و حداکثر مدت اندازه گیری ۶۰ دقیقه بود. نمونه ها در فواصل زمانی معینی از کوره خارج شد و کاهش وزن آنها از راه توزین به دست آمد. در نسبتهای ا ۲/۹۸ گرم بود. آزمایش با نسبت ۱:۱ یک بار بدون وجود گاز آرگون و بار دیگر با دمش گاز آرگون انجام شد.

نتايج و بحث

کسر تبدیل X عبارت است از نسبت کاهش وزن در اثر انجام واکنش در مدت زمان t تقسیم بر حداکثر مقدار کاهش وزن در هنگام خاتمه واکنش. با این تعریف، X% نشان دهنده درصد پیشرفت واکنش در زمان t است. برای تعیین مکانیزم واکنش، مقدار این کمیت (یعنی میزان پیشرفت واکنش) باید بر حسب زمان و دما اندازه گرفته شود [۱۳،۱۲].

اثر دما

شکل (۱) درصد پیشرفت واکنش با گذشت زمان را برای نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱۰۱ در چند دما نشان می دهد. ملاحظه می شود که نتایج مربوط به ۴۰۰ و ۴۵۰ درجه سانتی گراد بسیار به هم نزدیک هستند، در حالی که با بالا رفتن دما و نزدیک شدن ۷₂O₅ به نقطه ذوب (۶۲۷ درجه سانتی گراد) میزان پیشرفت واکنش و همچنین درصد نهایی انجام واکنش، افزایش قابل توجهی می یابند؛ به طوری که حداکثر اندازه سانتی گراد به ۱۰۰ درصد در دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد می سد. در دماهای کمتر از ۵۵۰ درجه سانتی گراد، همه مواد جامد بوده و سرعت انجام واکنش اندک است. ولی با رسیدن دما به حدود ۲۰۰ درجه سانتی گراد، احتمال خمیری شدن موضعی اکسید وانادیم با نقطه ذوب احتمال خمیری شدن موضعی اکسید وانادیم با نقطه ذوب

مواد ناخالصی و بدنه بوته) وجود داشته و امکان احاطه جزئی دانههای کربنات سدیم جامد با دمای ذوب ۸۵۱ درجه سانتی گراد توسط فاز جدید شرکت کننده در واکنش وجود دارد. با ایجاد فاز خمیری، سرعت نفوذ عوامل واکنش مسلما ً افزایش یافته و سبب خاتمه واکنش پس از ۱۸ دقیقه در دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد و حدود ۱۰ دقیقه در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد می شود. اندازه گیری در دماهای بیشتر از ۶۰۰ درجه سانتی گراد نشان دهنده افزایش قابل توجه سرعت واکنش و تند شدن شیب نمودار مقدار واکنش بر حسب زمان و کامل شدن تشویه در مدتی حدود ۳ دقیقه است.

شکل ۱: نمودار پیشرفت واکنش بر حسب زمان با نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۱ برای جلوگیری از تداخل منحنی ها، دیاگرام های مربوط به ۶۵۰، ۷۵۰ و ۸۵۰ درجه سانتیگراد به سمت چپ تغییر مکان داده شده اند.

شکل ۲: نمودار پیشرفت واکنش بر حسب زمان با نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۳.

شکل (۲) نشان می دهد که با نسبت ۱:۳ مقادیر سرعت از حالت قبل (۱:۱) بیشتر بوده و مانند حالت قبل، سرعت واکنش با دما افزایش می یابد. برای مثال در دمای ۴۵۰ و در نسبت ۱:۱ بعد از گذشت ۱۰ دقیقه واکنش حدود ۱۳٪ پیشرفت کرده، ولی در همین دما و همین زمان برای نسبت ۱:۳ این پیشرفت حدود ۳۹٪ بوده است.

بر اساس داده های آزمایشی شکل (۲)، برای تکمیل واکنش در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد، حدود ۹ دقیقه وقت لازم است. این زمان بر اساس داده های شکل ۳، برای نسبت ۱۶۶ حدود ۷ دقیقه است. در ضمن حداکثر اندازه گیری شده مقدار پیشرفت واکنش برای این نسبت اندازه (۱:۶) در دماهای ۴۵۰٬۴۰۰ و ۵۰۰ بیشتر از حالات قبل است (شکل ۳).

شکل ۳: نمودار پیشرفت واکنش بر حسب زمان با نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۶.

شکل ۴: نمودار مقدار واکنش بر حسب زمان برای نسبتهای مختلف اکسید وانادیم به کربنات سدیم در دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد.

نتایج آزمایشی نشان می دهد که در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد، میزان انجام تشویه با هر سه نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم (۱:۱، ۳:۱ و ۶:۱) از حالت مربوط به دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد بیشتر است ولی به ۱۰۰٪ نمیرسد (شکل های ۴ و ۵). مشابه این وضع برای دمای ۵۰۰ در مقایسه با دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد نیز صادق است (شکل های ۵ و ۶).

در دمای ۵۰۰ درجه سانتی گراد، درصد تبدیل تنها با نسبت ۱۰۶ در زمان های طولانی (min 30 < t) به ۱۰۰ درصد میل می کند (شکل ۶). حتی با نسبت ۱۰۳ نیز به نظر میرسد با توجه به شیب منحنی در قسمت انتهایی، اگر آزمایش برای مدت طولانی ادامه یابد، درصد تبدیل

۱۰۰ قابل دستیابی باشد. این موضوع با توجه به ضرورت رسیدن به تعادل ترمودینامیکی نیز به طور کامل قابل توجیه است. در سه دمای ۴۰۰ ، ۴۵۰ و ۵۰۰ درجه سانتی گراد، اختلاف سرعت ها برای نسبت های ۱:۳ و ۶۱ قابل ملاحظه است (شکل های ۴، ۵ و ۶).

در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد، سرعت واکنش ها آنقدر هست که با هر سه نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۱، ۳:۱ و ۱:۶ تغییر وزن در زمان نسبتا ً کوتاهی (کمتر از ۱۰ دقیقه) به حداکثر ممکن (۱۰۰٪) می رسد (شکل ۲). این موضوع با توجه به برگشت ناپذیر بودن واکنش در ۶۰۰ درجه سانتی گراد، به طور کامل قابل توجیه است. در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد هر سه واکنش ۱ تا ۳، تا پایان تشویه و خروج تمامی کربن موجود در کربنات سدیم به شکل دی اکسید کربن، ادامه

شکل ۵: نمودار مقدار واکنش بر حسب زمان برای نسبتهای مختلف اکسید وانادیم به کربنات سدیم در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد.

شکل ۶: نمودار مقدار واکنش بر حسب زمان برای نسبتهای مختلف اکسید وانادیم به کربنات سدیم در دمای ۵۰۰ درجه سانتی گراد.

دلیل این اتفاق ها را می توان به افزایش قابل ملاحظه سرعت واکنش ها مربوط دانست. افزایش دما، سرعت نفوذ را به اندازه ای بزرگ می کند که اختلاف نسبت ها نقش $\frac{t}{\tau} = X$

کمتری بر سرعت تشویه گذاشته و نقش میزان سطح تماس در تعیین سرعت واکنش ها را کاهش می دهد. گرچه در هر سه نمودار دیده میشود که در زمان های کوتاه، سرعت ها به هم نزدیک ترند، ولی میزان نهایی تشویه برای نسبت ۱:۱ در مجموع کمتر از مقدار آن برای سایر نسبت ها است. در دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد حداکثر اندازه گیری شده پیشرفت واکنش ۳۵٪ است که در نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۶ رخ می دهد و نشان دهنده سرعت کم تشویه در این دما است. در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد، مقدار ماکسیمم به حدود سرعت در اثر افزایش دما است. در دماهای بالاتر، به علت سرعت در اثر افزایش دما است. در دماهای بالاتر، به علت فزونی یافتن سرعت فرایندها، پیشرفت بیشتری در

شکل ۷: نمودار مقدار واکنش بر حسب زمان برای نسبت های مختلف اکسید وانادیم به کربنات سدیم.

سينتيك واكنش

با فرض تشابه روابط ریاضی مدل هسته کوچک شونده با شرایط پیشرفت واکنش تشویه، مکانیزم حاکم بر واکنش تشویه اکسید وانادیم را میتوان بررسی کرد. روش متداول برای انجام این کار، قرار دادن داده های آزمایشی در روابط ریاضی مربوط به میزان پیشرفت واکنش بر حسب زمان و بررسی میزان انطباق با معادلات منتج از موازنه جرمی و قوانین سرعت و انتقال است [۱۲،۱۳]. این روابط برای ذرات کروی به صورت زیر نوشته می شوند [۱۴]:

$$\frac{t}{\tau} = 1 - 3(1 - X)^{\frac{2}{3}} + 2(1 - X) \tag{(f)}$$

$$\frac{t}{\tau} = 1 - (1 - X)^{\frac{1}{3}}$$
 (d)

(6)

که در آنها، X نشانگر کسر پیشرفت واکنش و au زمان تكميل واكنش است. زمان تكميل واكنش مطابق تعريف مدت زمانی است که باید سپری شود تا واکنش به تعادل برسد یا متوقف شود. توقف یک واکنش قبل از رسیدن به شرایط تعادل، می تواند در اثر اتمام موجودی یکی از واکنشگرها (واکنشگر محدود کننده) در محل واکنش باشد. زمان بدون بعد $rac{{\mathsf t}}{{\mathsf au}}$ در معادله ۴ برای نفوذ داخلی، در رابطه (۵) برای انجام تحول (اعم از شیمیایی یا فیزیکی) و در رابطه (۶) مربوط به هنگامی است که واکنش توسط انتقال اكسيد واناديوم به سطح خارجي كربنات سديم کنترل شده باشد. از آنجا که واکنش شیمیایی بین اکسید وانادیم و کربنات سدیم در یک مرز مشترک اتفاق میافتد، بنابراین شکل ظاهری روابط ریاضی مربوط به آن با معادلات جذب (اعم از فیزیکی یا شیمیایی) تفاوت اساسی ندارد. ولی مقدار انرژی های تبادل شده و لازم مانند انرژی تحریک تغییر و انتالیی تحول اختلاف قابل توجهی دارند. به طور کلی، انرژی تحریک برای تحولات فیزیکی مانند جذب سطحی به مراتب کوچکتر از فرایندهای شیمیایی مانند واکنش اکسید وانادیم با کربنات سدیم است.

برای تعیین مکانیزم مختلط، لازم است زمان کلی انجام فرایند برابر با مجموع زمانهای هر یک از مراحل در نظر گرفته شود و بر اساس بهترین تطابق، مرحله یا مراحل مؤثر تعیین شوند. هماهنگی پاسخ ها با شواهد تجربی، ملاک دیگری برای تشخیص صحت نتیجه گیری ها است. در این تحقیق فرض شده است که ذرات کروی كربنات سديم توسط اكسيد واناديم احاطه شده و سپس با هم تركيب مى شوند. مشاهدات ميكروسكوپى از قبيل بررسی شکل ظاهری فصل مشترک ذرات تا حد قابل قبولی مؤید این فرض است. به سبب تعدد معادلات و پرحجم بودن محاسبات، استفاده از رایانه برای تعیین مكانيزم غالب و مراحل آن، نه تنها سبب افزايش سرعت و دقت می شود، بلکه دستیابی به جواب صحیح را ممکن می کند. به همین سبب از نرمافزار KDA که برای حل معادلات سینتیکی مدل هسته کوچک شونده و مدل تبدیل فزاینده با استفاده از داده های تجربی قبلاً طراحی و ساخته شده و صحت آن از روش به کارگیری برای

تشخیص مکانیزم واکنش های بین دو فاز گاز-جامد [۱۳-۱۵] و مایع-جامد [۱۶] به اثبات رسیده، محاسبات مربوط به تعیین مکانیزم این تحقیق انجام شد و صحت نتایج به دست آمده به طور موردی کنترل و مورد تأیید قرار گرفت.

اساس کار نرم افزار محاسبه میزان پیشرفت واکنش براساس روابط ریاضی موجود و مقایسه آن با داده های تجربی مربوط به زمان های مختلف است. هر پاسخی که کمترین انحراف از معیار را نسبت به داده های تجربی نشان دهد به عنوان جواب مسئله قابل انتخاب است. توضیح بیشتر منطق ریاضی و طرز کار نرم افزار در مرجع ۱۴ داده شده است. بدیهی است که زمان تکمیل مرحله مؤثر نباید از زمان تکمیل سایر مراحل سری کوچکتر و از سایر مراحل موازی بزرگتر باشد.

نسبت ۱:۱ با نسبت ۱:۱ اطلاعات به دست آمده در دماهای ۴۰۰ و ۴۵۰ درجه سانتی گراد با هیچ یک از معادلات سینتیکی هسته کوچک شونده سازگار نبود و انحراف غیر قابل قبولی بین داده های تجربی و نتیجه محاسبات نرم افزار وجود داشت که عدم تطبیق فرض های مدل با شرایط خاص این حالت (برخورد اتفاقی ذرات جامد جدا از هم) را نشان می داد. تطبیق دادههای آزمایشی دمای ۵۰۰ درجه سانتی گراد با مدل تئوری، نفوذ ماند با زمان تکمیل واکنش ۲۴۴/۴۷ دقیقه را کنترل کننده نشان داد. این زمان در ۵۵۰ درجه سانتی گراد به تطابق داشت. در دماهای بیشتر، باز هم از زمان تکمیل تشویه کاسته شد، به طوری که در ۶۰۰ درجه سانتی گراد، مقدار زمان تکمیل تشویه به ۲۰/۴ دقیقه رسید که با اطلاعات تجربی تطابق خوبی داشت (شکل ۷).

نسبت ۱:۳ بر اساس محاسبات نرم افزار، با نسبت ۱:۳ و دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد، زمان تکمیل تشویه برای نفوذ داخلی، ۴۰۲/۸۰ دقیقه و برای واکنش (فرایند جذب سطحی بر اساس انرژی تحریک که مقدار آن در ادامه ارائه خواهد شد) ۲۲/۴۳ دقیقه به دست آمد. در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد، ضمن کاهش زمان تکمیل تشویه، مکانیزم کنترل کننده به یک مرحله نفوذ داخلی منحصر شد. در دمای ۵۰۰ درجه سانتی گراد نیز نفوذ کنترل کننده بود و تنها در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد، واکنش (فرایند جذب) نقش کنترل کننده را داشت. با افزایش دما،

<u>نسبت ۱:۶</u> با نسبت ۱:۶ و دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد، مکانیزم کنترل کننده نفوذ داخلی و زمان تکمیل تشویه ۸۳۸/۷۱ دقیقه به دست آمد. قابل قبول ترین مکانیزم در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد، نفوذ داخلی بود. اما در دمای (جذب) با هم کنترل کننده فرایند بودند. سرعت نفوذ در این دما به اندازه ای رسید که نقش محدودکنندگی واکنش جذب آشکار شد. زمان تکمیل فرایند در حالت مکانیزم نفوذ و جذب بود. در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد، هر دو عامل نفوذ و جذب تأثیر اساسی داشتند و زمان تکمیل تشویه برابر ۲/۲ دقیقه محاسبه شد.

مقایسه تأثیر نسبتها مقایسه زمانهای تکمیل فرایند نشان داد که در دمای ثابت، نسبت ۱:۱ بیشترین زمان تکمیل و نسبت ۱:۶ کمترین زمان تکمیل فرآیند را سبب می شود. دلیل این تفاوت را می توان ازدیاد سطح تماس اکسید وانادیم با کربنات سدیم و در نتیجه افزایش دبی جرمی مواد نفوذ کننده و بیشتر شدن سرعت نفوذ در نسبت های بزرگ دانست. در نسبت ۱:۱، حداکثر ۵۰ درصد همسایه های هر ذره کربنات سدیم از جنس است. در حالی که در نسبت ۱:۶ حدود ۸۶ درصد $V_2 \mathrm{O}_5$ همسایگان مجاور کربنات سدیم، اکسید وانادیم است. این موضوع سبب افزایش دبی انتقال جرم و در نتیجه مهم شدن تأثیر فرایند جذب و کاهش زمان تکمیل تشویه در نسبتهای بالای اکسید وانادیم به کربنات سدیم میشود. در نسبت ۱:۳ برای مثال سطح مشترک نسبت به ۱:۱ بیشتر و نسبت به ۱:۶ کمتر است. به همین دلیل زمان تکمیل، بین زمان های مربوط به نسبت های مزبور قرار دارد. در دماهای بالاتر اکسید وانادیم به سبب نزدیک شدن به حالت خمیری مساحت بیشتری را احاطه کرده و به سبب سطح مشترک بزرگتر بین اکسید وانادیم و کربنات سدیم پیشرفت واکنش تسریع می شود. در دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد که واکنش توسط دو مرحله نفوذ و جذب کنترل می شود، دبی نفوذ به سبب سطح تماس قابل توجه افزایش یافته و فرایند جذب نقشی مؤثر می یابد. در دماهای بالاتر، سرعت هر دو فرایند جذب و نفوذ بر سرعت

فرایند تشویه تاثیر گذار می شوند.
انرژی تحریک با رسم نمودار
$$\left(\frac{1}{r}\right)$$
 nl بر حسب $\frac{1}{T}$ خط
راستی به دست می آید که شیب آن ($\frac{-Q}{R}$) متناسب با
انرژی تحریک است. از این موضوع برای یافتن انرژی
تحریک مراحل فرایند تشویه می توان استفاده کرد. با
نسبت ۱:۱، نمودار پس از دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد
تغییر شیب واضحی نشان می دهد که نشانگر تغییر
مکانیزم واکنش از حالت نفود سخت به سمت نفوذ سهل
است (شکل ۸). بنابر این دو انرژی تحریک یکی مربوط به
فاصله ۵۰۰ تا ۶۰۰ درجه سانتی گراد و دیگری مربوط به
دماهای بین ۶۰۰ تا ۸۵۰ درجه سانتی گراد به دست
میآید:

$$\begin{aligned} Q_1 = \text{TT,FIQ } R = \text{FF/DQ} \ \frac{KCal}{mol} = \text{IAF/TQ} \ \frac{KJ}{mol} \\ 500 < T < 600 \ (^{\circ}C) \end{aligned}$$

(Y)

$$Q_2 = \Delta,949 R = 11/\Lambda \pi \frac{KCal}{mol} = 49/49 \frac{KJ}{mol}$$

$$600 < T < 850 (°C)$$

(λ)

با توجه به کاهش شدید انرژی تحریک با دما، به نظر می سد مکانیزم فرایند از نفوذ در فاز جامد به نفوذ در فاز مایع تغییر کرده است جذب فیزیکی نیز در دماهای ۶۰۰ سانتیگراد و بالاتر نقش تأثیر گذار داشته و زمان تکمیل تشویه را می افزاید زیرا زمان کل تشویه برابر با مجموع زمان های مراحل تحول است. ذوب موضعی اکسید وانادیم در تماس با کربنات سدیم و ماده دیرگداز بوته که طی تحقيقات تجربي به وضوح ديده شد، با اين نتيجه مطابقت دارد.

کربنات سدیم ۳:۱.

مطابق شکل های (۹) و (۱۰)، شیب نمودار (<u>+</u>) ln بر حسب $rac{1}{ au}$ مقدار انرژی تحریک مربوط به مرحله نفوذ جامد برای نسبت های اکسید وانادیم به کربنات سدیم Q3) ۱:۳ (Q3) و ۱:۶ (Q4) را نتیجه می دهد:

$$Q_{3} = \operatorname{idfym} R = \operatorname{reg} (\operatorname{rd} \frac{\operatorname{KCal}}{\operatorname{mol}} = \operatorname{ifg} (\operatorname{rd} \frac{\operatorname{KJ}}{\operatorname{mol}})$$
(9)

$$Q_4 = \mathsf{VF-PA} \ R = \mathsf{FA/-VT} \ \frac{\mathrm{Cal}}{\mathrm{mol}} = \mathsf{VV/-P} \ \frac{\mathrm{KJ}}{\mathrm{mol}}$$
(1.)

 $\cdot / 9 \Lambda$ مقادیر R^2 برای این دو خط به ترتیب R^2 و است. بنابراین سرعت تشویه اکسید وانادیم با افزایش دمای فرایند و نیز نسبت مقدار اکسید وانادیم به مقدار کربنات سدیم ازدیاد می یابد و این مطلبی است که در طراحی فرایند تشویه می توان مد نظر قرار داد.

توسط مدل هسته کوچک شونده، به خوبی توجیه شود. مکانیزم فرایند بستگی به نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم و دمای محفظه واکنش دارد. در دماهای بالا (بیش از ۶۲۵ درجه سانتی گراد)، ابتدا اکسید و سپس کربنات سدیم به حالت مایع نزدیک می شوند و نیز در نسبت های اکسید وانادیم به کربنات سدیم بالاتر از ۱:۱، به سبب افزایش سطح تماس فازها، سطح تماس دو فاز و سرعت نفوذ افزایش یافته و مکانیزم تک مرحله ای نفوذ به سمت مکانیزم دو مرحله ای نفوذ- جذب میل می کند. انرژی تحریک واکنش تا دمای ۶۰۰ درجه سانتی گراد با

ترتیب ۱۸۶/۳۹، ۱۲۸/۵۰ و ۱۱۷/۰۹ کیلو ژول بر مول است. اما در فاصله دماهای ۶۰۰ تا ۸۵۰ درجه سانتی گراد با نسبت اکسید وانادیم به کربنات سدیم ۱:۱ برابر ۴۹/۴۶ کیلو ژول بر مول به دست می آید.

تقدیر و تشکر

این تحقیق به عنوان بخشی از فعالیت های هسته طراحی و اجرای فرآیندهای جدید تولید و به کارگیری مواد پیشرفته انجام شده است. لازم است از حمایت معاون پژوهشی دانشگاه صنعتی شریف قدردانی شود.

مراجع

- 1 Habashi, F. (1997). Handbook of Extractive Metallurgy. Wiley-VCH, Germany, Vol. 3, PP. 1471-1487.
- 2 Anderson, A. (1985). Adsorption and catalysis on oxide surface. Elsevier Science Publisher, Amsterdam, the Netherlands.
- 3 Espiari, S., Rashchi, F. and Sadrnezhaad, S.K. (2006). "Hydrometallurgical treatment of tailings with high zinc content." *Hydrometallurgy*, Vol. 82, No. 1, PP. 54-62.
- 4 Badiei, R. (2005). Vanadium Extraction from Utilized Catalysts. MSc Thesis, Sharif University of Technology, Tehran, Iran [in Persian].
- 5 Kolta, G. A., Hewaidy, I. F., Felix, N. S. and Girgis, N. N. (1973). "Reaction between sodium carbonate and vanadium pentoxide." *Thermochimica Acta*, Vol. 6, PP. 165-176.
- 6 Gabra, G. and Malinsky, I. (1981). "A Comparative Study of the Extraction of Vanadium from Titaniferous Magnetite and Slag." *Paper presented at the 110th AIME Meeting*, Chicago, Illinois, February 22-26, P. 167.
- 7 Ho, E. M., Kyle, J., Lallence, S., Muir, D. M. and Parker, A. J. (1994). "Recovery of Vanadium from Spent Catalysts and Alumina Residues." *Research Center in Hydrometallurgy*, Murdoch University, Perth, Western Australia, P. 1105.
- 8 Giavarini, C. (1982). "Recovery of Vanadium from Ash-Leaching Solutions by Solvent Extraction." *Fuel*, P. 549.
- 9 Colovic, N. and Antonijevic Milic, M. (1994). "Investigation of the kinetics of the reaction between sodium carbonate and oxides of transition metals." *Thermochimica Acta*, Vol. 223, PP. 113-125.
- 10 Gupta, C. G. and Krishna Murthy, N. (1992). *Extractive Metallurgy of Vanadium*. Elsevier Science Publisher, Amsterdam, the Netherlands.
- 11 Tavakkoli, M. (2007). *Recovery of vanadium from oil residue*. MSc Thesis, Sharif University of technology, Tehran, Iran.
- 12 Sadrnezhaad, S. K. (2004). *Kinetic Processes in Materials Engineering and Metallurgy*. 2nd. Ed., Amir Kabir Publishing Corp., Tehran, I.R. Iran.
- 13 Sadrnezhaad, S. K., Gharavi, A. and Namazi, A. (2003). "Software for Kinetic Process Simulation." *IJE Transactions A: Basics*, Vol. 16, No. 1, PP. 59-69.
- 14 Sadrnezhaad, S. K., Mahshid, S., Hashemi, B. and Nemati, Z. A. (2006). "Oxidation Mechanism of C in MgO-C Refractory Bricks." *Journal of the American Ceramic Society*, Vol. 89, No. 4, PP. 1308-1316.
- 15 Sadrnezhaad, S. K., Nemati, Z. A., Mahshid, S., Hosseini, S. and Hashemi, B. (2007). "Effect of Al Antioxidant on the Rate of Oxidation of Carbon in MgO-C Refractory." *Journal of the American Ceramic Society*, Vol. 90, No. 2, PP. 509–515.
- 16 Sadrnezhaad, S. K., Ahmadi, E. and Mozammel, M. (2006). "Kinetics of Silver Dissolution in Nitric Acid from Ag-Au_{0.04}-Cu_{0.10} and Ag-Cu_{0.23} Scraps." *Journal of Materials Science and Technology*, Vol. 22, No. 5, 696-700.